

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

Wederom Mijn volk

*Het boek Hosea over de lotgevallen
van de beide Israëlvolken:*

Te weten:

- **het huis van Juda (2 stammen), en**
- **het huis van Israël (10 stammen)**

H. Siliakus
(21.10.1948 – 10.11.1995)

Israël in Hosea's dagen

In het 1ste hoofdstuk van zijn Boek lezen wij dat de profeet Hosea met “een vrouw der hoererijen”, een hoer dus, moest trouwen: “*Het begin van het woord des HEEREN door Hosea. De HEERE dan zei tot Hosea: Ga henen, neem u een vrouw der hoererijen, en kinderen der hoererijen; want **het land hoereert ganselijk van achter de HEERE***” (Hosea 1:2, sv). Wij krijgen hier een indruk van hoe ver God kan gaan in wat Hij vraagt van zijn dienstknechten. Hosea gehoorzaamde en nam zich een zekere Gomer tot vrouw: “*Hij ging en nam Gomer, een dochter van Diblaïm; zij werd zwanger en baarde hem een zoon*” (Hosea 1:3). Deze Gomer moest het Huis van Israël, het 10-stammenrijk, uitbeelden dat zich in geestelijke zin ook als een hoer gedroeg en haar Man, de HEERE, ontrouw geworden was. De naam Gomer betekent ironisch genoeg “volmaakt”. Wij zullen hierbij in haar geval, als type van het volk Israël, te denken hebben aan “volmaakt in het boze”! Verder kan er in deze naam een aanduiding verborgen zijn dat God een voleinding zou gaan maken met het volk Israël. Merkwaardig is dat de eerste ballingschapsnaam van Israël, Gimira of Gomri (van “het Huis van Omri” – in hoofdstuk 5

komen wij hierover nog te spreken), in het Hebreeuws op dezelfde wijze wordt geschreven als Gomer: “Gmr” (het Hebreeuws kent namelijk geen klinkers).

In het 3de hoofdstuk lezen wij dat Hosea een andere overspelige vrouw moet huwen: “*En de HEERE zei tot mij: Ga wederom henen, bemin een vrouw, die, bemind zijnde van haar vriend, nochtans overspel doet; gelijk de HEERE de kinderen Israëls bemint, maar zij zien om naar andere goden, en beminnen de flessen der druiven*” (Hosea 3:1, sv). Dat het hier om een andere vrouw moet gaan, leiden wij af uit het feit dat God zegt: “Ga **wederom henen...**”. Er is ook een klein nuanceverschil: hier wordt niet gesproken over een hoer, maar over een overspeelster. Het is duidelijk, deze andere vrouw moet het type zijn van het andere deel van Israël, het Huis van Juda of het 2-stammenrijk, waarmee het toch minder ernstig gesteld was in de dagen van Hosea. Met dit zinnebeeldige “**dubbelhuwelijk**” – dat overigens ook in werkelijkheid gesloten moet zijn, want het boek Hosea spreekt erover als ware gebeurtenissen uit het leven van Hosea – wordt onmiskenbaar aangesloten bij de feitelijke toestand waarin het ene volk Israël zich toentertijd bevond: na Salomo was het gesplitst in 2 rijken en volken, Juda en Israël (de rijks-scheuring).

Deze tweeheid was er echter al vóór de rijkscheuring. Wij komen haar reeds tegen in Davids tijd: de eerste 7 jaar van zijn regering was David alleen koning over Juda – toen nog zonder Benjamin – terwijl Isboeth koning was over Israël: *“Abner... de legerbevelhebber die Saul gehad had, nam Isboeth, de zoon van Saul,... en stelde hem aan tot koning over Gilead, over de Asjuriëten, over Jizreël, over Efraïm en over Benjamin, over heel Israël. Isboeth, Sauls zoon, was 40 jaar oud toen hij koning werd over Israël, en hij regeerde 2 jaar. Alleen het huis van Juda stond achter David (sv: volgden David na). De tijd dat David koning geweest is in Hebron over het huis van Juda, was 7 jaar en 6 maanden.”* (2Sam. 2:8-11)

Toch is zij (deze gescheidenheid van Israël en Juda) zelfs van nog oudere datum. Psalm 114:1-2 ¹ leert ons dat zij al bestond tijdens de exodus uit Egypte – wij vernemen hier tevens, dat Juda een meer geestelijke roeping had, waarin zij later opgevolgd is door de Nieuwtestamentische Gemeente, het “nieuwe Heiligdom” – en Ezechiël 23 spreekt zelfs al over 2 verschillende volkeren

¹ Psalm 114:1-2, *“Toen Israël uit Egypte trok, het huis van Jakob uit een volk met een vreemde taal, werd Juda Zijn heiligdom, Israël Zijn koninklijk bezit (sv: Zijn volkomen heerschappij).”*

Israël en Juda in Egypte: “Mensenkind, er waren 2 vrouwen, dochters van één moeder. Zij bedreven hoererij in Egypte...” (Ezech.23:2-3a). In dit hoofdstuk van Ezechiël 23 worden deze, net zoals in Hosea, voorgesteld door 2 vrouwen: Ohola (= Israël) en Oholiba (= Juda): “Hun namen waren Ohola, de oudste, en Oholiba, haar zuster. Zij werden Mij tot vrouw en zij baarden zonen en dochters. Dit waren hun namen: Samaria is Ohola en Jeruzalem Oholiba” (Ezech.23:4). In de woestijn Sinaï – op de trektocht van Egypte naar Kanaän, onder Mozes – bij de berg Horeb, werd het huwelijk gesloten tussen God en deze beide “vrouwen” (“zij werden Mij tot vrouw” – Ezech.23:4). Het “feest” waarvan Mozes tot de farao sprak (in Exodus 5:1), was **een “bruiloftsfeest!”**: “Daarna kwamen Mozes en Aäron en zeiden tegen de farao: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan om voor Mij een feest te vieren in de woestijn.”

Tot in de eindtijd zal de gescheidenheid tussen Juda en Israël voortduren. Dan zal er echter ook een hereniging komen, na een tijd van grote benauwdheid: “Dit betreft Juda; hij zei: Luister, HEERE, naar de stem van Juda! Breng hem terug bij zijn volk, laten zijn handen sterk genoeg voor hem zijn, en wees (Gij) hem een Hulp tegen zijn tegenstanders (sv: zijn vijanden).”

(Deut.33:7). *“Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal het stuk hout van Jozef nemen, dat zich in de hand van Efraïm bevindt, en van de stammen van **Israël**, zijn metgezellen, en Ik zal het bij het stuk hout van **Juda** voegen, en Ik zal ze tot één stuk hout maken. **Ze zullen in Mijn hand één worden**. Die stukken hout, die u beschreven hebt, moeten voor hun ogen in uw hand zijn. En spreek tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik ga de Israëlieten (sv: de kinderen Israëls) nemen uit (het midden van) de heidenvolken waarheen zij gegaan zijn. Ik zal hen van rondom bijeenbrengen (sv: vergaderen) en hen naar hun land brengen. Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen van Israël. Zij zullen allen één Koning als koning hebben. **Zij zullen niet langer als 2 volken zijn, en niet langer nog in 2 koninkrijken verdeeld zijn.**” (Ezech.37:19-22)*

Terug echter naar de Oudtestamentische tijden. Zij dienen ons een droevige geschiedenis op. Beide vrouwen werden hun Man en God spoedig ontrouw. En deze ontrouw – en welke vormen ze had aangenomen in de nadagen van de beide rijken – wordt (onder andere) beschreven in het Boek Hosea. Zoals in de inleiding van deze studie al werd aangegeven gaat het in het Boek Hosea in het bijzonder over het 10-stammenrijk, hoewel ook over Juda gesproken wordt, maar

minder vaak. De sterkste nadruk valt – in deze beschrijving van Israëls zondige staat – op de “**geestelijke hoereri**” die bedreven werd, de afgodendienst, de eigenlijke ontrouw (aan God). Deze droevigste van alle zonden, die eigenlijk al het andere “omspant”, wordt in een groot aantal teksten van het Boek Hosea genoemd:

- *“Het begin van het spreken van de HEERE door Hosea. De HEERE zei tegen Hosea: Ga! Neem voor u een vrouw van de hoereri en kinderen van de hoereri, want het land wendt zich in schandelijke hoereri van de HEERE af.”* (Hosea 1:2)
- *“Klaag uw moeder aan, klaag haar aan, want zij is Mijn vrouw niet en Ik ben haar Man niet. Laat zij haar hoereri van haar gezicht wegdoen, en haar overspel van tussen haar borsten.” ... “Ook over haar kinderen zal Ik Mij niet ontfermen, omdat zij kinderen van de hoereri zijn. Want hun moeder heeft hoereri bedreven; zij die van hen zwanger is geweest, heeft zich schandelijk gedragen. Zij zegt immers: Ik ga achter mijn minnaars aan; die geven mij mijn brood en mijn water, mijn wol en mijn vlas, mijn olie en mijn drank.” ... “Ik zal haar wijnstok en haar vijgenboom verwoesten, waarvan zij zegt: Die vormen voor mij het hoerenloon dat mijn minnaars mij gegeven hebben. Maar Ik zal er een woud van maken en de dieren (SV: **het wild gedierte**) van het veld zullen ervan vreten. Ik zal haar de dagen van de Baäls vergelden, waarop zij reukoffers aan hen bracht. Zij tooide zich met haar ring (SV: **voorhoofdsier***

sel) en haar halssieraad en ging achter haar minnaars aan, maar Mij vergeet zij, spreekt de HEERE.” (Hosea 2:1, 3-4, 11-12)

- “Hoor het woord van de HEERE, Israëlieten (SV: *gij kinderen Israëls*), want de HEERE heeft een rechtszaak (SV: *een twist*) met de inwoners van dit land, omdat er **geen trouw**, geen goedertierenheid **en geen kennis van God in het land is.**” ... “Als u, Israël, hoererij wilt bedrijven, laat Juda toch niet medeschuldig worden! Kom toch niet naar Gilgal, ga niet naar Beth-Aven, en zweer niet: Zo waar de HEERE leeft!” ... “Efraïm is verknocht aan de afgoden; laat hem met rust (SV: *laat hem varen*)!” (Hosea 4:1, 15, 17)
- “Ikzelf ken Efraïm en Israël is voor Mij niet verborgen. Werkelijk, nu bedrijft Efraïm hoererij, Israël verontreinigt zich. Hun daden zijn er niet op gericht zich tot hun God te bekeren, want de geest van hoererij is in hun midden, en de HEERE kennen zij niet.” ... “Zij hebben trouweloos gehandeld tegen de HEERE, want zij hebben bastaardkinderen (SV: *vreemde kinderen*) verwekt. Nu zal de nieuwe maan (SV: *maand = de nieuwe maan in elke maand, naar de maanden van het jaar – zie Num.28:14*) hen met hun stuk land verteren!” (Hosea 5:3-4, 7)
- “Zij hebben echter als Adam het verbond overtreden. Daar hebben zij trouweloos gehandeld tegenover Mij.” ... “In het huis van Israël (= het 10-stammenrijk) zie Ik afschuwelijke dingen: daar is de hoererij van Efraïm, Israël heeft zich verontreinigd.” (Hosea 6:7, 10)
- “Allen plagen zij overspel, zij zijn als een oven, op-

gestookt door een bakker, die pas ophoudt met stoken als het deeg dat hij gekneet heeft, gezuurd is. Op de dag van onze koning maken de vorsten hem ziek met de gloed van wijn. Hij reikt spotters de hand. Als zij naderbij komen, is hun hart in hun arglist als een oven; heel de nacht sluimert hun woede, 's morgens ontbrandt die als een laaiend vuur. Zij zijn allen heet (SV: verhit) als een oven, zodat zij hun rechters verteren; al hun koningen komen ten val. **Niemand van hen roept tot Mij.** Efraïm, met de volken vermengt het zich. Efraïm is een koek die niet omgekeerd is. Vreemden verteren zijn kracht, maar zelf merkt hij dat niet. Ook heeft hij grijze haren gekregen, maar ook dat merkt hij niet. Hoewel de trots van Israël tegen hem getuigde, hebben zij zich **niet bekeerd tot de HEERE, hun God.** In dit alles zochten zij Hem niet.” (Hosea 7:4-10)

- “Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf **afgodsbeelden gemaakt**, zodat zij uitgeroeid zullen worden. Uw kalf, Samaria, heeft u verstoten! Mijn toorn is tegen hen ontbrand: Hoelang nog? Zijn zij dan niet tot zuiverheid (SV: reinheid) in staat? Want dat kalf komt uit Israël, een vakman heeft het gemaakt, een god is het niet. Ja, het zal tot splinters worden, dat kalf van Samaria!” ... “Ook al zoeken zij hulp bij heidenvolken (SV: Dewijl zij dan onder

de heidenen boelen ² om hoerenloon gehoord hebben), *toch zal ik hen nu bijeenbrengen (SV: verzamelen). Zij kunnen weinig beginnen vanwege de last van de koning van de vorsten. Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen!*" (Hosea 8:4-6, 10-11)

- *"Wees niet blij, Israël, tot jubelens toe, zoals de volken, want u hebt in (geestelijke) hoereri uw God verlaten. U hebt hoerenloon lief op alle dorsvloeren voor koren."* (Hosea 9:1)
- *"Israël is een weelderige (SV: uitgeledigde = leeg gemaakte) wijnstok, hij brengt zijn vrucht voort. Hoe groter zijn vrucht is, hoe meer er voor de altaren is (SV: maar naar de veelheid van zijn vrucht heeft hij de altaren vermenigvuldigd). Hoe beter zijn land, hoe mooier de gewijde stenen (SV: naar de goedheid van zijn land, hebben zij de opgerichte beelden goed gemaakt)."* (Hosea 10:1)
- *"Was Gilead al ongerechtigheid, nu zijn zij helemaal nutteloos geworden. In Gilgal hebben zij stieren geofferd. Ook hun altaren zijn als steenhopen in de voren van de velden."* (Hosea 12:12)
- *"Telkens wanneer Efraïm sprak, was er schrik (SV: zo beefde men), hij verhief zich in Israël; hij maakte zich echter schuldig aan de Baäl, en hij stierf. En nu zijn zij **doorgegaan met zondigen**: zij hebben zich een gegoten beeld gemaakt van hun zilver, en afgods-*

² Boelen = Letterlijk: In overspel, in ontucht leven; onge-trouwd met elkaar leven.

Boelen om hoerenloon gehoord = Degenen met wie zij (geestelijk gezien) in **overspel** leeft. (noot AK)

beelden naar hun inzicht, allemaal werk van vaklieden. Zij zeggen van hen: Mensen die offeren, kussen kalveren.” (Hosea 13:1-2)

Zij (de “geestelijke hoererij”, de afgodendienst, de eigenlijke ontrouw aan God) **komt dus in bijna elk hoofdstuk van Hosea aan de orde.**

Enige opmerkingen bij de hierboven vermelde teksten:

Ad ³ 2:1 Hier worden de afzonderlijke Israëlieten als kinderen van de “moeder” Israël aangesproken.

Ad 2:11-12 Israël kwam er zelfs toe de zegeningen van het land aan de afgoden, en met name aan de Baäls, toe te schrijven.

Ad 4:1 Men is geneigd te denken dat het in het 4de hoofdstuk, evenals in het 3de, voornamelijk over Juda-Israël gaat. Als er over een “volk met een priesterambt” wordt gesproken (Hosea 4:6 ⁴), lijkt het voor de

³ Het Latijnse voorzetsel **ad** wordt in het Nederlands onder meer gebruikt in de betekenis 'bij'. Dit gebruik is goeddeels beperkt tot geschreven taal. Opmerkingen bij een tekst die uit genummerde paragrafen bestaat, worden vaak op de volgende wijze gepresenteerd: **ad 1:...**, **ad 2:...** enzovoort. (noot AK)

⁴ Hosea 4:6, “*Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is. Omdat ú de kennis verworpen hebt, heb ik u verworpen om als priester voor Mij (SV: Mij het priesterambt) te dienen. Omdat u de wet van uw God hebt vergeten, zal ik ook uw kinderen vergeten.*”

hand te liggen om alleen aan Juda te denken. Toch is dit niet juist, want wij moeten bedenken dat **geheel Israël (Juda èn Efraïm)** bij de berg Horeb tot een “priesterlijk koninkrijk” is gemaakt (Exod.19:6 ⁵). Efraïm-Israël bleef daartoe behoren, ook na de scheuring van het rijk. Immers, **God bleef ook het 10-stammenrijk als Zijn volk beschouwen.** Er wordt in Hosea 4 trouwens gesproken over het “priesterambt van Israël”, wat iets anders is als het Levitische priesterschap. Het betreft hier niet de enkele Levitische priesters onder het volk, maar de roeping van **elke Israëliet** om “**bemiddelaar van het heil**” te zijn. Ook dit priesterambt van Israël als geheel werd later door de Nieuwtestamentische Gemeente overgenomen. Wij lezen hier dan ook dat het priesterambt van Israël zal worden weggenomen. Dit is een aankondiging van de Nieuwe Bedeling ⁶, die met de “geboorte” van de Gemeente van Christus zou aanbreken. Thans vormen gelovigen uit **alle** naties (Israël- èn heidenvolken) het nieu-

⁵ Exodus 19:6, “*U dan, u zult voor Mij **een koninkrijk van priesters** en **een heilig volk** zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten (SV: de kinderen Israëls) moet spreken.*”

⁶ Nieuwe Bedeling = De periode die de verhouding tussen God en mens **NA Christus’ (1ste) komst** aangeeft. (noot AK)

we “*koninklijke priesterschap*” (1Petr.2:5+9⁷). Maar voor dit nieuwe volk geldt evenzeer de waarschuwing die vervat is in die bekende woorden van Hosea 4:6a, “*Mijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis*” (NBG). Dit is ook vandaag de dag nog actueel. Ook vandaag de dag zijn er veel kinderen Gods die meer van de wereld dan van de Bijbel en van Gods Raadsplan van Verlossing weten! Dit is zeer gevaarlijk. Zo is men bezig zijn positie als priestervolk te ondergraven!

Ad 4:15 Efraïm(-Israël) wordt hier verweten Juda met zich mee te trekken op de weg der zonde, iets wat ook vandaag de dag nog voorkomt onder christenen en wat ons herinnert aan Eva, die ook Adam ertoe bewoog om van de verboden vrucht te eten (Gen.3:6⁸).

⁷ 1 Petrus 2:5 + 9, “*dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot **een heilig priesterschap**, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig (SV: aangenaam) zijn door Jezus Christus.*” ... “*Maar u bent een uitverkoren geslacht, **een koninklijk priesterschap, een heilig volk**, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.*”

⁸ Genesis 3:6, “*En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te*

- Ad 4:17 Als wij niet willen luisteren, zegt God op een gegeven ogenblik tot ons: “Ga uw gang maar!” Maar **wij zullen de wrange vruchten van onze ongehoorzaamheid plukken!**
- Ad 5:7 “*Vreemde kinderen gewonnen*” (SV) wil zeggen: een boos en overspelig geslacht is opgestaan. Daarom komt het oordeel (“*de nieuwe maand*”).
- Ad 7:4-10 Hier treffen wij een niets-verbloemende beschrijving aan van de diepgezonken geestelijke en zedelijke staat van het volk: hoog wordt het vuur van de begeerte en van de vleselijke lusten opgestookt. Waarschijnlijk hebben wij hier ook te denken aan seksuele losbandigheid. Hosea 7:7 leert ons dat het bovendien een tijd was van veel bloedvergieten. **Merk de overeenkomsten op met onze tijd!**
- Ad 8:4-6 Ook de kalverendienst, ingesteld door Jerobeam I, was kennelijk nog springlevend. Dit was een halfslachtige (compromis-)godsdienst, een eigenwillige godsdienst. Het moest een dienst voor de HE-RE voorstellen en geen afgodendienst, maar het was toch afgodendienst. Ook vandaag de dag houden vele christenen er een kalverendienst op na.

worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan.”

- Ad 10:1 Afgoderij wordt hier afgeschilderd als een uiting van **grenzeloze zelfzucht**. Dat Israël hier wordt vergeleken met een wijnstok is overigens niet toevallig. De wijnstok is een symbool voor het Israël van de 10 stammen, de vijgenboom is het symbool voor Juda, de 2 stammen (zo lezen wij bijvoorbeeld in [Lukas](#) 21:29-30 ⁹). Later in deze studie gaan wij wat uitgebreider op deze symboliek in.
- Ad 13:1-2 Hier weer een verwijzing naar de kalverendienst te Samaria. Verder wordt hier meegedeeld dat Efraïm “is gestorven”. Dit hebben wij in Nieuwtestamentische zin te verstaan. Bedoeld wordt dat Efraïm-Israël door haar onophoudelijk zondigen **geestelijk gestorven** is (vergelijk Ef.2:1+5 en Kol.2:13 ¹⁰).

⁹ Lukas 21:29-30, “En Hij sprak tot hen een gelijkenis: Kijk naar de vijgenboom en naar alle bomen. Zodra ze uitlopen en u dat ziet, weet u uit uzelf dat de zomer al nabij is.”

¹⁰ Efeze 2:1 + 5, “Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden.” ... Ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden.”

Kolossenzen 2:13, “En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven.”

Niet alleen Efraïm-Israël, maar ook Juda-Israël, het andere deel van Israël, maakte zich schuldig aan afgoderij. Over de zondigheid van Juda lezen wij in Hosea 3:1 (hier hebben wij immers van doen met de tweede vrouw): *“En de HEERE zei tot mij: Ga wederom henen, bemin een vrouw, die, bemind zijnde van haar vriend, nochtans overspel doet; gelijk de HEERE de kinderen Israëls bemint, maar zij zien om naar andere goden, en beminnen de flessen der druiven.”* (Hosea 3:1, SV)

Juda had het voorrecht dat de tempel des HEEREN zich op haar grondgebied bevond (in de hoofdstad Jeruzalem). Maar al leefden zij zo dichtbij het heiligdom, **toch kwamen ook zij tot afgoderij**. Dit leert ons, dat al komen wij onder het gehoor van de beste predikers en al behoren wij tot een gemeente waar de tegenwoordigheid Gods ervaren wordt, wij nochtans verre van God kunnen zijn. **Dit is het geval als er geen sprake is van persoonlijke heiliging en toewijding.**

Hoewel geestelijke hoererij vrijwel alle overige zonden insluit en wij ons reeds uit de bovengenoemde teksten een goed beeld hebben kunnen vormen van de staat van verval waarin met name Efraïm-Israël, het 10-stammenrijk, zich bevond, willen wij thans toch ook nog even stilstaan bij enige andere zonden van Israël die genoemd

worden. Het is namelijk beslist nodig en nuttig om wat meer dan oppervlakkige kennis te hebben aangaande de kenmerken van geestelijk verval. In onze dagen neemt de afvalligheid van het geloof eveneens steeds ergere vormen aan. Daarom is het goed dat wij de symptomen kennen die het begin van afvalligheid aankondigen en die ons al in een vroeg stadium kunnen waarschuwen! Voorts hebt u er misschien moeite mee om zomaar ineens wat vormen van hedendaagse afgoderij te noemen. Dan is het van belang om kennis te dragen van enige “begeleidende” zonden, die gemakkelijker te signaleren zijn. **In het algemeen kunnen wij stellen dat afgoderij daar begint waar God van de eerste plaats in het leven wordt verdreven.** Afgoderij is dus niet alleen maar een beeld aanbidden. Het gaat veel dieper! Het zijn al die dingen die in een mensenleven de plaats innemen die God alleen toekomt, alsook die dingen en machten waaraan meerde-
re eer dan aan God wordt gegeven. Als hiervan sprake is, dan is er ook sprake van één of meerdere andere zonden. Van deze “begeleidende zonden” worden in het boek Hosea genoemd:

- **Ondankbaarheid:** *“Zij erkent echter niet dat Ik het ben Die haar gegeven heeft het koren, de nieuwe wijn en de olie, dat Ik het zilver en het goud voor haar vermeerderd heb, dat zij voor*

de Baäl gebruikt hebben.” (Hosea 2:7)

- **Losbandigheid:** “Ik zal al haar vreugde doen ophouden, haar feesten, haar nieuwe-maansdagen (SV: *nieuwe maanden*) en haar sabbatten, ja, al haar feestdagen (SV: *haar gezette hoogtijden*).” ... “Hoererij, wijn en nieuwe wijn (SV: *wijn, en most*) nemen het hart in beslag.” ... “Want Israël is opstandig (SV: *onbandig*) als een onhandelbare (SV: *onbandige*) koe. Nu zal de HEERE hen weiden als een lam in het ruime veld (SV: *in de ruimte*).” ... “Is hun drinkgelag voorbij, dan geven zij zich over aan hoererij (SV: *Hun zuiperij is afvallig; zij doen niet dan hoereren*). Hun vorsten – een schande – houden van het woord: Geef.” ... “Op de dag van onze koning maken de vorsten hem ziek met de gloed (SV: *door verhitting*) van wijn. Hij reikt spotters de hand.” (Hosea 2:10 + 4:11, 16, 18 + 7:5)
- **Rebellie:** “Doch niemand twiste noch bestraffe iemand; want uw volk is als die met de priester twisten.” ... “Wee over hen, want zij zijn van Mij weggevlucht (SV: *afgezworven*). Verwoesting over hen, want zij zijn tegen Mij in opstand gekomen (SV: *want zij hebben tegen Mij overtreden!*). Ik zou hen wel willen verlossen, maar zij spreken leugens tegen Mij.” (Hosea 4:4, SV + 7:13)
- **Geen Godskennis:** “Hoor het woord van de HEERE, Israëlieten (SV: *gij kinderen Israëls*), want

de HEERE heeft een rechtszaak (SV: een twist) met de inwoners van dit land, omdat er geen trouw, geen goedertierenheid en geen kennis van God in het land is.” ... “Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is. Omdat ú de kennis verworpen hebt, heb Ik u verworpen om als priester voor Mij te dienen. Omdat u de wet van uw God hebt vergeten, zal Ik ook uw kinderen vergeten.” ... “Hun daden zijn er niet op gericht zich tot hun God te bekeren, want de geest van hoererij is in hun midden, en de HEERE kennen zij niet.” (Hosea 4:1, 6 + 5:4)

- **Hebzucht, inhaligheid:** “Is hun drinkgelag voorbij, dan geven zij zich over aan hoererij (SV: Hun zuiperij is afvallig; zij doen niet dan hoereren). Hun vorsten – een schande – houden van het woord: Geef.” (Hosea 4:18)
- **Zelfzucht:** “Hoor het woord van de HEERE, Israëlieten (SV: gij kinderen Israëls), want de HEERE heeft een rechtszaak (SV: een twist) met de inwoners van dit land, omdat er geen trouw, geen goedertierenheid en geen kennis van God in het land is.” ... “Israël is een weelderige (SV: uitgeledigde = leeg gemaakte) wijnstok, hij brengt zijn vrucht voort. Hoe groter zijn vrucht is, hoe meer er voor de altaren is (SV: maar naar de veelheid van zijn vrucht heeft hij de altaren vermenigvuldigd). Hoe beter zijn land, hoe mooier de gewijde ste-

nen (SV: naar de goedheid van zijn land, hebben zij de opgerichte beelden goed gemaakt).” (Hosea 4:1 + 10:1)

- **Ongevoeligheid voor Goddelijk vermaan (onbekeerlijkheid):** “Hoewel de trots (SV: hovaardij) van Israël tegen hem getuigde, hebben zij zich niet bekeerd tot de HEERE, hun God. In dit alles zochten zij Hem niet. Efraïm is als een duif, onnozel, zonder verstand; Egypte roepen zij te hulp, naar Assyrië gaan zij!” ... “Zij roepen ook niet tot Mij met hun hart, wanneer zij weeklagen op hun slaappleats. Om koren en nieuwe wijn (SV: most) verzamelen zij zich, maar tegen Mij zijn zij weerspanning. Ik echter heb hen ge-oefend (SV: ik heb hen wel getuchtigd), hun armen sterk gemaakt, maar zij blijven kwaad tegen Mij bedenken. Zij keren niet terug naar de Allerhoogste, zij zijn als een bedrieglijke boog. Hun vorsten vallen door het zwaard vanwege de gramschap van hun tong. Dit is tot hun spot in het land Egypte.” ... “Israël vergat zijn Maker, en bouwde paleizen (SV: tempels), Juda heeft de versterkte steden talrijk gemaakt. Daarom zal Ik vuur werpen in zijn steden; dat zal zijn paleizen verteren.” (Hosea 7:10-11, 14-16 + 8:14)
- **Geveinsd dienen van God:** “Wee over hen, want zij zijn van Mij weggevlucht (SV: afgezworven). Verwoesting over hen, want zij zijn tegen Mij in opstand gekomen (SV: want zij hebben tegen

Mij overtreden!). *Ík zou hen wel willen verlossen, maar zij spreken leugens tegen Mij. Zij roepen ook niet tot Mij met hun hart, wanneer zij weeklagen op hun slaapplaats. Om koren en nieuwe wijn (sv: [most](#)) verzamelen zij zich, maar tegen Mij zijn zij weerspannig.” ... “Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE scheidt er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.” ... “Met leugen omringt Efraïm Mij, en het huis van Israël (= het 10-stammenrijk) doet dat met bedrog.” (Hosea 7:13-14 + 8:13 + 12:1a)*

- **Zelfverzekerdheid:** *“Nog zegt Efraïm: Al ben ik rijk geworden, al heb ik voor mijzelf vermogen verworven, in al mijn inspanningen (sv: [mijn arbeid](#)) vinden zij bij mij geen ongerechtigheid, die zonde is.” (Hosea 12:9)*

Het zijn stuk voor stuk zonden die voortkomen uit het verdringen van God van de eerste plaats in het leven. Vergelijk dit alles met wat in 2 Timotheüs 3:1-5 over de eindtijd wordt gezegd: *“En weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken. Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke*

liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van zingenot (sv: van wellusten) dan liefhebbers van God. Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u ook van hen af.” (2Tim.3:1-5)

Na geestelijk verval komt echter ook zedelijk verval. In het boek Hosea worden vervolgens nog die grove en uitgesproken zonden vermeld, die kenmerkend zijn voor zedenverval en zedenberderf. Daaruit kunnen wij eens te meer opmaken dat het Israël uit de tijd van Hosea een beschaving op weg naar de ondergang was. Over losbandigheid spraken we al. Het is een zonde die op de grens van het geestelijk en het zedelijk verval ligt. Het zedelijk verval komt vooral tot uiting in: vloeken, liegen, doodslaan (moord), **inbreken** (diefstal), **overspel en ontucht**. Al deze zonden werden op grote schaal bedreven in Israël: *“Vloeken, liegen, moorden, stelen en overspel plegen zijn wijdverbreid; bloedbad volgt op bloedbad.”* (Hosea 4:2)

Vooraf in de stad Gilead werd veel bloed vergoten en ook de priesters – dit zullen wel de kalverendienst-priesters zijn geweest – maakten zich schuldig aan moord: *“Gilead is een oord van bedrijvers van onrecht, het is vol bloedsporen. Zo-*

als roversbenden op iemand wachten, zo is het gezelschap van priesters. Zij moorden op de weg naar Sichem. Werkelijk, zij gedragen zich schandelijk” ... “Was Gilead al ongerechtigheid, nu zijn zij helemaal nutteloos geworden.” (Hosea 6:8-9 + 12:12a)

In sommige steden kon men niet eens meer veilig over straat gaan, vanwege de straatschenderij: “Zodra Ik Israël genees, worden de ongerechtigheid van Efraïm en de slechte daden van Samaria openbaar, want zij plegen bedrog. Een dief breekt in, een roversbende plundert op de straat.” (Hosea 7:1)

Wat een overeenkomsten met onze tijd! Bedrog en corruptie in de handel tierde welig: “Kanaän (sv: [de koopman](#)) heeft een bedrieglijke weegschaal in zijn hand, hij houdt ervan af te persen.” (Hosea 12:8)

Een meer algemene analyse van de droevige geestelijke en zedelijke toestand vinden wij op een vijftal plaatsen in het Boek:

1. zij verlustigden zich zelfs in de ongerechtigheid: “Hoe talrijker zij werden, hoe meer zij tegen Mij zondigden. Ik zal hun eer inruilen voor (sv: [veranderen in](#)) schande. Zij eten de zonde van Mijn volk, en zij verlangen naar hun ongerechtigheid.” (Hosea 4:7-8),
2. een kernachtige samenvatting van alle wanda-

den: “Zij hebben zich zeer diep verdorven, als in de dagen van Gibeon. Hij zal aan hun ongerechtigheid denken, Hij zal hun zonden aan hen vergelden.” ... “U hebt goddeloosheid geploegd, onrechtvaardigheid geoogst (sv: verkeerdheid gemaaid), leugenvrucht gegeten; want u hebt vertrouwd op uw weg, op uw grote aantal helden.” (Hosea 9:9 + 10:13),

3. waar ook over de “goede” contacten gesproken wordt die men onderhield met de heidense naties Assyrië en Egypte, maar waar niets goeds uit voortvloeide: “Efraïm is een herder van wind en jaagt heel de dag de oostenwind na, leugen en verwoesting vermeerdert hij. Met Assyrië sluiten zij een verbond, olie wordt naar Egypte gebracht.” (Hosea 12:2),
4. en in Hosea 13:12, “De ongerechtigheid van Efraïm is gebundeld (sv: samengebonden), zijn zonde is opgeborgen (sv: opgelegd).” Vergelijk Maleachi 3:14-16, “U zegt: God dienen is nutteloos (sv: tevergeefs)! Wat voor nut heeft het dat wij onze taak ten behoeve van Hem vervullen (sv: dat wij Zijn wacht waarnemen) en dat wij in het zwart gaan voor het aangezicht van de HEE-RE van de legermachten? Welnu, wij prijzen de hoogmoedigen gelukkig: niet alleen worden zij die goddeloosheid doen, opgebouwd, zelfs als zij God beproeven (sv: verzoeken), ontkomen

zij. Dan spreken zij die de HEERE vrezen, ieder tot zijn naaste: De HEERE slaat er acht op en luistert. Er is een gedenkboek geschreven voor Zijn aangezicht, voor wie de HEERE vrezen en wie Zijn Naam hoogachten.” Zo ver was Israël afgeleden dat het zich geheel aan de zonde had overgegeven en zich aan de satan had verkocht.

5. Vandaar dat er in Hosea 4:19a staat geschreven: *“Een wind heeft hen gebonden in zijn vleugels”* (sv). Gebondenheid door de wind duidt hier op demonische bezetenheid. “Wind” is symbool voor “geest” (vergelijk [Johannes](#) 3:8 en Efeze 4:14): *“De wind waait (sv: blaast) waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is”* ... *“opdat wij (geestelijk gezien) geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven (sv: die als de vloed bewogen en omgevoerd worden) en meegeleid door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden.”*

God, in Zijn grote liefde, gaat nooit meteen over tot straffen en zeker nooit onaangekondigd. In het vorige hoofdstuk hadden wij het al over profeten die God tot Israël en Juda zond en die het

volk opriepen tot bekering en waarschuwden voor de oordelen van God. Verwijzingen naar de bedieningen van deze Godsmannen komen wij in Hosea op twee, al eerder genoemde plaatsen tegen: *“Daarom heb Ik op hen ingehakt door de profeten, Ik heb hen gedood met de woorden van Mijn mond; en de oordelen over u zullen voor de dag komen als het licht.”* (Hos.6:5). *“De dagen van de vergelding (sv: der bezoeking) zijn gekomen. De dagen van de afrekening (sv: vergelding) zijn gekomen. Israël zal het weten (sv: gewaar worden). De profeet is dwaas, de man met de geest is krankzinnig (sv: onzinnig = [s]preekt onzinnige dingen – AK). Vanwege de grootheid van uw ongerechtigheid is ook de vijandschap groot. De wachter van Efraïm is met mijn God, een profeet vindt de strik van de vogelvanger op al zijn wegen, vijandschap (sv: haat) zelfs in het huis van zijn God.”* (Hos.9:7-8). In Hosea 4:5 lezen wij echter dat zelfs het profetenambt in de dagen van Hosea bezoedeld was: *“Daarom zult u overdag struikelen. Zelfs de profeet zal 's nachts met u struikelen, en Ik zal uw moeder uitroeien.”* Dit kwam door het in steeds in groter getale optreden van **valse profeten**. Bekend is dat er reeds in Achabs tijd vele van zulke profeten waren en hoe grote tegenstand de profeet Jeremia, van de zijde van deze valse profeten, moest ondervinden. Ook deze dingen herha-

len zich in onze tijd.

Een ander facet van Gods handelswijze, als Hij gaat straffen, is dat Hij er nimmer onmiddellijk toe overgaat om de definitieve straf te voltrekken, maar altijd eerst met enige voorafgaande, lichtere straffen komt die eveneens dienen tot waarschuwing. Zo gebeurde het ook met Israël. Hosea noemt een viertal voorafgaande straffen die Israël tot inkeer hadden moeten brengen, wat echter niet gebeurde.

1. In Hosea 13:7-8 lezen wij in de eerste plaats hoe God Zich in het algemeen tegenover Israël ging opstellen – als een verscheurende leeuw – en wat derhalve een geestelijke verklaring is voor de rampen die Israël begonnen te treffen: *“Daarom werd Ik voor hen als een felle leeuw, als een luipaard loerde Ik op de weg. Ik trof hen aan als een berin die van jongen beroofd is, scheurde hun borstkas open, verslond hen daar als een leeuwin (sv: een oude leeuw). De dieren (sv: het wild gedierte) van het veld zullen hen verscheuren.”* Uit dit gedeelte kunnen wij ook afleiden wat één van die straffen inhield. **God gaf Israël over in de macht van vreemde, heidense volken:** het *“wild gedierte van het*

veld” zou hen verscheuren (zie ook Hosea 7:9 ¹¹). Van oude tijden af was dit trouwens al gebeurd, als Israël ongehoorzaam was. Het had reeds plaats in de tijd van de richteren (Richt.2:14-15) en Mozes had Israël hiervoor al gewaarschuwd (Deut.28:32-33 en 43-44): *“Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Israël en Hij gaf hen over in de hand van plundersaars, die hen plunderden. Hij leverde hen over in de hand van hun vijanden van rondom, zodat zij niet meer konden standhouden tegen hun vijanden. Overal waarheen zij uittrokken, was de hand van de HEERE tegen hen, ten kwade, zoals de HEERE gesproken en zoals de HEERE hun gezworen had. Zij kwamen zeer in het nauw (SV: en zij waren zeer bang)”* (Richt.2:14-15). *“Uw zonen en uw dochters zullen aan een ander volk gegeven worden; uw ogen moeten het aanzien en zullen de hele dag naar hen smachten; maar u zult niet bij machte zijn iets te doen. Een volk dat u niet kent, zal de vrucht van uw land en heel uw arbeid opeten. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en*

¹¹ Hosea 7:9, *“Vreemden verteren zijn kracht, maar zelf merkt hij dat niet. Ook heeft hij grijze haren gekregen (SV: ook is de grauweheid op hem verspreid), maar ook dat merkt hij niet.”*

uitgebuit worden.” ... “De vreemdeling die in uw midden is, zal hoger en hoger boven u uitstijgen (sv: [opklimmen](#)), maar u zult lager en lager neerdalen. Hij zal aan u uitlenen, maar u zult niet aan hem uitlenen. Hij zal tot een hoofd zijn en u zult tot een staart zijn.” (Deut.28:32-33 + 43-44). Ook de psalmdichter maakt er melding van: “Daarom ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Zijn volk, Hij had een afschuw van Zijn eigendom (sv: [Zijn erfdeel](#)). Hij gaf hen in de hand van de heidenvolken; wie hen haatten, heersten over hen. Hun vijanden onderdrukten hen, zij werden vernederd onder hun hand.” (Ps.106:40-42) Overigens had men in Hosea’s tijd “**het paard van Troje**” zelf binnengehaald. In een dwaze poging om God te ontlopen, zochten zij steun bij Egypte en Assyrië: “Toen Efraïm zijn ziekte zag en Juda zijn gezwel, ging Efraïm naar Assyrië en stuurde hij boden naar koning Jareb. Maar die zal u niet kunnen genezen, en van u het gezwel niet wegnemen.” ... “Efraïm, met de volken vermengt het zich. Efraïm is een koek die niet omgekeerd is.” ... “Efraïm is als een duif, onnozel, zonder verstand (sv: [als een botte duif, zonder hart](#)); Egypte roepen zij te hulp, naar Assyrië gaan zij!” ... “Efraïm is een herder van wind en jaagt heel de dag de

oostenwind na, leugen en verwoesting vermeerderd hij. Met Assyrië sluiten zij een verbond, olie wordt naar Egypte gebracht.” (Hos.5:13, 7:8, 11 + 12:2)

Let weer op de overeenkomsten met onze tijd. **In de oorspronkelijk Christelijke naties van het Westen krijgen vreemdelingen het steeds meer voor het zeggen, en anti-westerse machten krijgen in onze tijd de overhand, overal ter wereld.**

2. Over een andere voorafgaande straf lezen wij in Hosea 2:8 + 9:2: *“Daarom keer Ik terug en neem Ik Mijn koren weg op zijn tijd, en Mijn nieuwe wijn (sv: most) op de daarvoor vastgestelde tijd. Ik ruk Mijn wol en Mijn vlas weg, waarmee zij haar naaktheid moet bedekken.”* ... *“Dorsvloer en (wijn)perskuip zullen hen niet voeden, de nieuwe wijn (sv: most) zal hun tegenvallen.”* **Misoogsten!** Ook al voorzegt door Mozes: *“Anders zal de toorn van de HEERE tegen u ontbranden en zal Hij de hemel sluiten, zodat er geen regen meer zal zijn, de aardbodem zijn opbrengst niet meer zal geven en u spoedig verdwenen zult zijn uit (sv: omkomt van) het goede land dat de HEERE u geeft.”* ... *“De HEERE zal u treffen met tering, koorts en ontsteking, met hitte en droogte, en met korenbrand en meeldauw, die*

u achtervolgen zullen totdat u omkomt.” ... “U zult veel zaad naar de akker brengen, maar weinig inzamelen, want de sprinkhaan ¹² zal het opvreten. Wijngaarden zult u planten en bewerken, maar u zult geen wijn drinken of iets verzamelen, want de worm ¹³ zal het opeten. Olijfbomen zult u hebben in heel uw grondgebied, maar u zult u niet met olie zalven, want uw olijven zullen afvallen.” (Deut.11:17 + 28:22, 38-40). De extreme weersomstandigheden die de Christelijke volkeren vandaag de dag – de één na de ander – treffen en die tot slechte of tegenvallende landbouwopbrengsten leiden, moeten ons tot nadenken stemmen!

3. Een derde straf waarmee God zijn ongehoorzaam volk bezoekt wordt beschreven in Hosea 4:10: *“Zij zullen eten, maar niet verzadigd worden, hoererij bedrijven, maar zich niet uitbreiden, want **zij hebben nagelaten de HEERE te vereren.**”* Wij omschrijven deze straf als volgt: **onttrekking van Gods zegen aan alles.**

¹² Zie eventueel onze studie van het Boek Joel [“Crises van de eindtijd”](#) (Goddelijke gerichten vanaf de tijd van de grote afval, volgens de beschrijving van het boek Joël) van H. Siliakus. (noot AK)

¹³ Zie noot 12.

Niets zou meer bevredigen of voldoening schenken (verveling)! Men zou eten, maar niet verzadigd worden. Men zou de “vrije liefde” bedrijven, maar geen bevrediging meer vinden in de seksualiteit en er zouden steeds minder kinderen geboren worden. En als het eenmaal zo ver is, gaat het van kwaad tot erger: van vrije liefde tot tegennatuurlijke liefde (vergelijk Rom.2:24-29 ¹⁴). Dit zien wij ook in onze tijd. En zoals toen, zien wij ook nu, dat het leven voor steeds meer mensen hoe langer hoe ondraaglijker, ja een ware marteling wordt: *“Want het bed zal te kort zijn*

¹⁴ Romeinen 2:24-29, *“Want de Naam van God wordt, zoals geschreven is, door uw toedoen gelasterd onder de heidenen. Want de besnijdenis heeft wel nut als u de wet houdt, maar als u een overtreder van de wet bent, is uw besneden zijn tot onbesneden zijn geworden. Als dan een onbesneden de verordeningen van de wet in acht neemt, zal zijn onbesneden zijn dan niet tot besnijdenis gerekend worden? En zal hij die overeenkomstig de natuur onbesneden is, maar die de wet volbrengt, u dan niet oordelen, die mét de letter van de wet en de besnijdenis een overtreder van de wet bent? Want niet hij is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.”*

om zich erop uit te strekken, en de deken te smal om zich erin te wikkelen” (Jes.28:20).

4. Als vierde straf wordt ten slotte genoemd: het ontstaan van grote onderlinge **verdeeldheid en verschrikking** onder het volk: “Verdeeld is hun hart, nu staan zij schuldig (SV: nu zullen zij verwoest worden). God Zelf zal hun altaren afbreken, hun gewijde stenen verwoesten (SV: hun opgerichte beelden verstoren). Voorzeker, dan zullen zij zeggen: Wij hebben geen koning, want wij hebben de HEERE niet gevreesd. Een koning, wat zou die dan voor ons kunnen doen? Zij spreken loze woorden, zweren valse eden, sluiten maar verbonden. Het recht (SV: het oordeel) loopt uit als een gifplant in de voren van het veld. Voor de kalveren van Beth-Aven zijn de inwoners van Samaria bevreesd. Ja, zijn volk zal erover treuren en zijn afgodspriesters – die zich erover verheugden – vanwege zijn luister, want die is van hem weggevoerd. Ja, dat kalf zal naar Assyrië gevoerd worden, een geschenk voor koning Jareb. Zo zal Efraïm schande op zich laden en Israël zal beschaamd worden vanwege zijn voornemen. Samaria is afgehouden; zijn koning drijft als een tak (SV: als schuim) op het water.” (Hos.10:2-7).

Blijkens Jezus' woorden in Mattheüs 10:34-36

en 24:10 zullen deze dingen zich **in de eindtijd** herhalen: *“Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn.”* ... *“En dan zullen er velen struikelen (sv: geërgerd worden) en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten.”*

Deze 4 straffen zond God dus ter waarschuwing, opdat het definitieve oordeel zou kunnen worden afgewend. Maar Hosea 7:15-16 leert ons, dat deze voorafgaande straffen geen enkele keer ten goede tot gevolg hadden: *“Ik echter heb hen ge-oefend (sv: getuchtigd), hun armen sterk gemaakt, maar **zij blijven kwaad tegen Mij bedenken. Zij keren niet terug naar de Allerhoogste**, zij zijn als een bedrieglijke boog. Hun vorsten vallen door het zwaard vanwege de gramschap van hun tong. Dit is tot hun spot in het land Egypte.”*

Te vrezen is, dat ook dit zich in onze tijd zal herhalen.

Nog even moeten wij terugkeren naar het symboliek-huwelijk van Hosea. Uit het huwelijk van de profeet met de eerste vrouw (Gomer) werden

drie kinderen geboren, twee zonen en een dochter. Deze drie kinderen en de namen die zij ontvingen wijzen heen naar de uiteindelijke straf die Israël zou ondergaan en waarin, naar deze drie, 3 afzonderlijke straffen kunnen worden onderscheiden:

1. Ten eerste **verstrooiing**. Hierop wijst de naam van het eerste zoon, Jizreël: *“Toen zei de HEERE tegen hem: Geef hem de naam Jizreël, want nog even (sv: een weinig tijd) en Ik zal de bloedschulden van Jizreël vergelden aan het huis van Jehu, en Ik zal het koningschap van het huis van Israël wegdoen”* (Hos.1:4). Israël zou verstrooid worden onder de volken.
2. Ten tweede **verlating** of hulpontzegging. Waarop de naam van de dochter wijst, Lo-Ruchama, wat betekent “niet ontfermd”: *“Zij werd opnieuw zwanger, en zij baarde een dochter. Daarop zei Hij tegen hem: Geef haar de naam Lo-Ruchama, want Ik zal Mij voortaan niet meer ontfermen over het huis van Israël, want Ik zal hen zeker wegvoeren”* (Hos.1:6). Geen ontferming meer voor Israël.
3. Ten derde **verstoting** of verwerping. Aangekondigd in de naam van de tweede zoon, Lo-Ammi, wat betekent “niet Mijn volk”: *“En Hij zei: Geef hem de naam Lo-Ammi, want u*

bent niet Mijn volk en Ik zal er voor u niet zijn (SV: zo zal ik ook de uwe niet zijn)” (Hos.1:9). Israël zou niet langer Gods volk zijn.

Er zit in deze drievoudige straf een toeneming in gruwelijkheid. Bovendien merken we erin op, dat alle 3 de Personen van de Goddelijke Drie-eenheid erbij betrokken zijn. ¹⁵ Eerst worden zij verstrooid, dat wil zeggen, uit elkaar geslagen, met het gevolg dat ieder zijns weegs gaat, vrijwel zonder enige samenhang. De liefdevolle zorg van God de Vader wordt niet langer ervaren. Daarna worden zij ook verlaten, dat wil zeggen,

¹⁵ In Deuteronomium 6:4 staat: “**Luister, Israël! De HEERE, onze God; de HEERE is één!** (dus één Persoon!)”

Dit wordt ook onderschreven door het feit, dat de beide cherubs en het verzoendeksel uit één brok goud moesten worden gesmeed (= geslagen) (zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn drie openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. **Gods wezen is een EENheid. Hij is één Wezen, één Persoon.** De leer, dat God uit 3 Personen bestaat, is een dwaling. Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God, te weten:

- de 1ste Openbaringsvorm van God: de Vader
- de 2de Openbaringsvorm van God: Jezus, de Zoon
- de 3de Openbaringsvorm van God: de Heilige Geest.

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest. (noot AK)

zij verliezen de bijstand van God en worden aan hun lot overgelaten. Genade, die wondervolle bemoeienis waarin God de Zoon Zich openbaart, is niet langer meer hun deel. Vervolgens worden zij ook nog verstoten, dat wil zeggen, zij zijn als niet meer bestaand voor God, **verworpen**. De gemeenschap met God, dat wonderbare werk van de Heilige Geest, wordt niet meer gekend. Wij hebben hier te maken met de straf die, met de nodige wijzigingen, ook vandaag de dag nog op de ongehoorzaamheid volgt, zich verhevigend naarmate men zich verhardt en de ongehoorzaamheid ernstiger vormen aanneemt. Het is het waard om in dit verband Hebreëën 6:4-8 eens te overdenken:

- *“Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest, en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld, en die daarna afvallig worden, weer opnieuw tot bekering te brengen, omdat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en openlijk te schande maken. Want de aarde die de regen indrinkt, die er dikwijls op valt, en die nuttig gewas voortbrengt voor hen door wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegen van God. Maar de aarde die (sv: maar die) dorens en distels voortbrengt, is verwerpelijik en de vervloeking nabij,*

waarvan het einde tot verbranding leidt.”

Op de voltrekking van deze drievoudige straf aan het oude Israël zullen wij in het volgende hoofdstuk nader ingaan.

EINDE van deel 3